

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 32972

гр. София, 08.10.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в
закрито заседание на 08.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

като разглежда дело номер **2923** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 30, ал. 1 от Закона за общинската собственост (ЗОС).
Делото е образувано по жалба от М. Ц. Б. срещу Заповед № СОА25-РД40-8/27.01.2025 г. на кмета на Столична община, с която се отчуждава поземлен имот (ПИ) с проектен идентификатор 68134.4356.935 (незастроен), с площ 876 кв. м, съгласно скица-проект за изменение на КККР, представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.4356.561 по КККР, одобрени със Заповед № РД-18-14/06.03.2009г. на ИД на АГКК, попадащ в улична регулация и в обхвата на обект: "Отклонение от първа метролиния от метростанция „Л.“ /МС-2/ до околоръстен път по [улица]с две метростанции", район „Л.“, [населено място], съгласно влязъл в сила ПУП- ИПУР и специализиран план по реда на чл. 111, във връзка с чл. 189 от ЗУТ за отклонение от МС "Л." на първа метролиния по [улица]до Софийски околоръстен път с две метростанции, одобрен с Решение № 539 по Протокол № 79/29.06.2023г. на Столичен общински съвет, предвиждащ изграждането на обект - публична общинска собственост.

Жалбоподателката оспорва заповедта в частта ѝ относно размера на определеното парично обезщетение за отчуждаване на собствените ѝ 5/18 идеални части от процесния имот, като прави искане за изменението на акта в тази част, като се определи оценка - парично обезщетение на отчуждените идеални части съобразно пазарните цени на извършените сделки в района на имота. С определение № 31193 от 24.09.2025г., постановено по адм. дело № 3502/2025г. на АССГ, 77 състав, е присъединена за съвместно разглеждане в настоящото производство жалбата на А. Г. П. срещу същата Заповед № СОА25-РД40-8/27.01.2025 г. на кмета на Столична община.

Жалбоподателката А. Г. П. оспорва заповедта в частта ѝ относно размера на определеното ѝ парично обезщетение за отчуждаване на собствената ѝ 1/18 идеална част от имота.

Депозирана е по делото на 28.08.2025г. молба от пълномощника на ответника, с приложения към нея писмени доказателства, с която е направено искане за допускане на предварително изпълнение на оспорения административен акт на основание чл. 30, ал. 1 ЗОС.

В молбата са изложени съображения, че горепосоченият обект е със статут на особено важен държавен обект съгласно Разпореждане № 119/1977 г., а с ПМС № 181/20.07.2009 г. е определен

за обект от национално значение и е включен в списъка на стратегическите обекти и дейности, които са от значение за националната сигурност. Посочва се, че реализирането на този обект е от съществено значение за разширяване на системата на метрополитена на територията на Столична община, като по този начин ще бъдат защитени сериозни обществени интереси - облекчаване на трафика, намаляване на въглеродните емисии, спомагане за опазването на околната среда от екологично естество, както и обстоятелството, че ще обслужва хиляди пътници на ден чрез изцяло новото трасе, по което липсва добър надземен транспорт.

На жалбоподателите е дадена възможност за становище съобразно разпоредбата на чл. 30, ал. 1 ЗОС, като в откритото съдебно заседание чрез процесуалния си представител предоставят преценката на съда относно допускането на предварително изпълнение на оспорения административен акт.

Съобразно разпоредбата на чл. 30, ал. 1 ЗОС по искане на общината съответният административен съд в закрито заседание в едномесечен срок и като даде възможност на заинтересованите лица за становище, може да допусне предварително изпълнение на акта за отчуждаване, когато общината е превела определеното в акта за отчуждаване обезщетение и бъде представена определена от съда гаранция при условията на чл. 391, ал. 3 от Гражданския процесуален кодекс, когато това се налага, за да се защитят особено важни държавни, общински или обществени интереси. Определението е окончателно. При допуснато предварително изпълнение може да се извърши въвод във владение на общината, преди актът за отчуждаване да е влязъл в сила, когато подробният устройствен план, който предвижда изграждане на обект публична общинска собственост, е влязъл в сила. Предварително изпълнение не се допуска спрямо имот, който е единствено жилище. Предварителното изпълнение не се допуска, когато с него на собствениците може да бъде причинена значителна или трудно поправима вреда, която не може да бъде компенсирана.

В разглеждания случай молбата с искане за допускане на предварително изпълнение е допустима, като подадена от активно легитимирана страна и при наличие на правен интерес.

Разгледана по същество, молбата е и основателна, като съображенията за този извод са следните:

Видно от представените с молбата писмени доказателства, налице са всички кумулативно изискуеми предпоставки по см. на чл. 30, ал. 1 ЗОС за допускане предварително изпълнение на акта за отчуждаване – Столична община е превела на двете жалбоподателки обезщетението съгласно оспорената заповед, като са налице особено важни общински и обществени интереси. Имотът се отчуждава за реализация на обект, обявен за особено важен държавен обект с Разпореждане № 119/77 г., обект от национално значение съгласно ПМС № 181/09 г. и включен в списъка с обекти от стратегическо значение за националната сигурност, както и целево в ОПТТИ - с осигурено финансиране и срокове за изпълнение, както и липсва спор, че за изграждане на процесното отклонение от първа метролиния е налице издадено разрешение за строеж с допуснато предварително изпълнение.

Предвид изложеното съдът приема, че в случая се касае до необходимост от защита на особено важни държавни, общински и обществени интереси, чиято значимост е противопоставима на частния интерес на субектите на правото на собственост върху отчуждения имот.

Не са налице и отрицателните предпоставки, при които предварителното изпълнение не се допуска. Изпълнението на заповедта преди приключването на съдебното производство по проверка на законосъобразността ѝ не би причинило на оспорващите вреди от категорията на значителните и трудно поправимите, които не могат да бъдат компенсирани. При евентуален успешен изход на оспорването на заповедта, оспорена само в частта на определеното обезщетение, би подлежала на изменение чрез увеличаване на размера на дължимото за отчуждаването на

имота обезщетение. Това е максималният благоприятен ефект от заявената съдебна защита, който би могъл да бъде постигнат. Установяването с крайния съдебен акт на по-висок размер на паричното задължение на общината пък би удовлетворило претенцията на оспорващите за равностойно обезщетение и би компенсирало вредите, породени от факта на отчуждаването. Исканото предварително изпълнение не е спрямо имот, който е единствено жилище.

Съдът намира, че не са налице законовите предпоставки за определяне и внасяне на гаранция от молителя, като съображенията за това са следните: Съгласно чл. 30, ал. 1 ЗОС гаранция се определя от съда при условията на чл. 391, ал. 3 от Гражданския процесуален кодекс - размерът на гаранцията се определя от преките и непосредствени вреди, които жалбоподателят ще претърпи, ако предварителното изпълнение е неоснователно. Според чл. 30, ал. 4 ЗОС гаранцията ще служи за обезпечение на изплащането на увеличения размер на обезщетението по акта за отчуждаване, както и на обезщетенията по ал. 2 и ал. 3. В случая актът за отчуждаване се оспорва само в частта относно размера на определеното обезщетение, поради което вреди по чл. 30, ал. 3 ЗОС – ако отчуждаването не се осъществи или бъде отменено, не биха били налице. Отделно от това, на основание чл. 167, ал. 2 АПК гаранция се определя, ако от предварителното изпълнение би настъпила значителна или трудно поправима вреда за жалбоподателя. Следователно, ГПК и АПК предвиждат, че съдът може, но не е длъжен да определи гаранция.

Предвид горното съдът намира, че няма основания за определяне и внасяне на гаранция и по вече изложените по-горе съображения, че и без внасяне на гаранция правата на жалбоподателките не биха били накърнени, доколкото при евентуален успешен изход на оспорването заповедта, оспорена само в частта на определеното обезщетение, би подлежала на изменение чрез увеличаване на размера на дължимото за отчуждаването на имота обезщетение.

Така мотивиран и на основание чл. 30, ал. 1 ЗОС, Административен съд София-град, 72 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА предварително изпълнение на Заповед за отчуждаване на поземлен имот № СОА25-РД40-8/27.01.2025 г., издадена от кмета на Столична община.

На основание чл. 30, ал. 1 ЗОС определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: